

Martin Mainer Studio v Městském divadle v Brně

BRNO - První patro vestibulu Městského divadla v Brně se v periodických intervalech mění na Galerii Milana Zezuly. Tehdy se po stěnách rozvěsí obrazy, které si mohou prohlížet návštěvníci nejproslulejší brněnské muzikálové scény. Za názvem současného projektu MMS, který na první pohled navozuje atmosféru veletrhu mobilních operátorů, se skrývá zkratka Martin Mainer Studio. Vystavují tady studenti Mainerova ateliéru na brněnské FAVU. Ti, kteří se pomalu začínají dostávat do povědomí - Jan Sytař, Jan Karpíšek, Barbora Zemanová i studenti nižších ročníků.

Po odchodu Jiřího Načeradského představuje Mainer nejvýraznější malířskou osobnost, která na FAVU působí. Mainer je mnohem intuitivnější typ než Načeradský a na rozdíl od něj není pedagogem, který svým studentům ukazuje jasný směr, jak mají rozvíjet svůj potenciál. Nechává jim velkou tvůrčí svobodu a příliš je neusměrňuje. Mladí výtvarníci pak mají spoustu nápadů, ale jejich zpracování občas zadržává. To je třeba problém Jana Karpíška, jehož nápady by vystačily na několik samostatných výstav, ale jejich ztvárnění pořád ještě nenašlo adekvátní vyzrálou formu.

Spíš než ve figurálních kompozicích jsou mainerovci silnější v obrazech, kde jde o práci s barvou a výrazem. Abstrakce a krajiny vyznívají mnohem působivěji. Především z Jitky Gottfriedové by mohla vyrůst dobrá malířka. Její uvolněně a přesvědčivě malované hory a magmatické sopky v sobě mají hodně energie i čisté výtvarnosti.

Od intuitivně malovaných prací ostatních studentů se na první pohled odlišuje autoportrét Barbory Zemanové se svým partnerem. Zemanová používá klasickou propracovanou figurální výstavbu obrazu a technické schopnosti jí k tomu nechybí. Tématicky jsou ale malby trochu jednotvárné. Zemanová systematicky ztvárňuje svého partnera jako andělsky křehkou bytost v hollywoodsky přeslazených obrazech umocněných sněhobíle čistým pozadím. Malířka je silně zamilovaná a všechny city přesvědčivě zhmotňuje ve své tvorbě. Otázkou zůstává, jestli po případném rozchodu s milencem z těchto obrazů nezůstane jen hromada nenáviděných pláten, na které se autorka nedokáže ani podívat. Plátna, které bude později vnímat jako zbytečné přešlapování na místě.

Z Jana Sytaře může vyrůst velice schopný a uznávaný abstraktní malíř. Zajímavé bude také sledovat, kam se budou vyvíjet svěží basquiatské skicy Vladimíra Hrušky. Vzhledem k tomu, že jde o začínajícího studenta, bylo by ho ale zatím předčasné hodnotit.

Autor: Robert Janás. (ČN)
11:50 - 31.03.2004

Vytištěno ze serveru: **České Noviny**

Adresa článku je: http://www.ceskenoviny.cz/index_view.php?id=59191

Copyright © 1996-2007, Neris s.r.o., agentura ČTK pro Internet a nová média

Všechna práva vyhrazena. Určeno jen pro osobní využití. Bez předchozího písemného souhlasu Neris s.r.o. je zakázána jakákoli další publikace, přetištění nebo distribuce jakéhokoli materiálu nebo části materiálu uveřejněných na webech Neris.